

flaget og det af politiske Grunde. Lands-
tinget forkastede Forslaget ved en Dagsorden
den 5te Marts 1883, hvori det opfordrede
Regeringen til at tage fat paa dette Emne.
Denne Kommunalbestatning særlig i inter-
kommunal Henseende trængte til en Reform,
og man forventede, at Regeringen vilde gøre
de fornødne Skridt til at forberede og fremme
den. Der er gaaet omtrent 10 Aar siden.
Regeringen har ikke gjort saa meget, at den
tidligere er kommen med Forslag; først i
Aar er Regeringen kommen med dette For-
slag, fordi den ærede Minister er bleven
enig med det ærede Medlem for Bræste
Amts 6te Valgkreds om et Princip, som
ikke tidligere er antaget her af dette Ting.
Jeg kan ikke se noget herten i Bemærkning-
erne eller i de faldne Udtalelser, som gaar
ud paa, at det er paa Grund af Landstingets
Opfordring i 1883, at dette Forslag nu
er fremkommet. — Naar man ser paa, hvor-
ledes det er gaaet med Forslaget til en
kommunal Bestatning her i Landet, saa maa
man for det første sige, at det nævnte Prin-
cip ikke kan siges at være antaget, saaledes
som det ærede Medlem for Randers Amts
2den Valgkreds (Sittichau) sagde — langt
fra. Det er først i denne Samling, at Folke-
tinget staar over for det Spørgsmaal:
Skulle vi antage Princippet om Opholds-
kommunens Ret til at bestatte, medens Næ-
ringskommunen ingen Ret har. Nu først
stilles Spørgsmaalet. Det, Folketinget tid-
ligere har krævet, er noget ganske andet.
Det har hidtil krævet, saa vidt man kan
skønne, naar man ser efter, hvad der er fore-
gaaet paa dette Omraade, helst i de første
Aar, en kommunal Skattelov, som omfatter
alle Landets Kommuner, og det er ogsaa
rimeligt; thi naar en mellemkommunal Be-
statning skal indføres, vil der blive mange
Mellemregninger mellem Kommunerne, som
maa gøre det ønskeligt, at Loven gælder for
samtlige Kommuner, og at der er ens Skatte-
regler i samtlige Kommuner. For det andet
har Folketinget ønsket ved en
kommunal Skattelov at gøre Skatteplig-
ten, Skattebylden, afhængig af Hensynet
til personlig Indtægt og til Formue og
Lejlighed, og navnlig har Folketinget ønsket,
saa vidt man kan skønne af, hvad der er
foregaaet, at det blev Næringskommunen,
som fik Ret til at bestatte Indtægterne, man
hadde, i alt Fald med de 2 Tredjedele,
medens den ene Tredjedel gik til Opholds-
kommunen. Endelig, hvis jeg maa henbije
til, hvad der er sket i 1882—83, har Folke-
tinget ogsaa ønsket, naar man kom ind paa
en kommunal Bestatning, at der skete noget
med Hensyn til Hartkornet. Jeg hørte med

stor Interesse det ærede Medlem for Ran-
ders Amts 4de Valgkreds (W. Dinesen), da
han talte om Hartkornbestatningen. Jeg
tror, det er noget, som ærede Medlemmer i
denne Sal komme til en Gang — tidlig
eller sent — at tage under alvorlig Over-
vejelse, naar der tales om kommunale Skatte-
forhold, hvad der skal gøres ved Hartkornet,
og særlig maa de Mænd tage det under
alvorlig Overvejelse, som stadig have talt om
Landbrugets Interesser. Der maa tænkes
paa, hvad der skal gøres for at klare de ny
Skatter, som paalægges omkring i Kom-
munerne, idet Hartkornet er det mest uret-
færdige Grundlag, vi have for en Bestat-
ning, saa Monrad med Rette kunde sige, at
det var en brutal Stat. Det er galt nok
med Hartkornskatter til Staten; men man
kan dog sige, at samtids med, at vi bestatte
Hartkornet til Staten, bestattes andre Ob-
jekter som Bygninger, der er jo Bygnings-
afgift ved Siden af. Det samme kan ikke
siges om Hartkornskatter til Kommunen, de
falde udelukkende paa Hartkornet uden at
falde paa andre Næringer i Kommunen.
Kommuneskatten, som blot hviler paa Hart-
kornet, er i mange Kommuner ublu stor.
Der er Kommuner, hvor den naar op til
50 Kr. pr. Td. Hartkorn, ja vi have hørt,
at den for enkelte Kommuner vedkommende
maa ske næste Aar naar op til 60 Kr.; det
er aldeles ikke sjældent, at den naar op til
40 Kr. I Kjøbenhavn, Aalborg og flere
Amters gennemsnitlig taget er den naaet op
til 25 Kr. pr. Td. Hartkorn. Jeg tror, at
naar vi en Gang skulle til rigtig radikalt at
røre ved den kommunale Bestatning, maa vi
tage dette Punkt under alvorlig Overvejelse,
og jeg tror da, at Venstremænd maa og
ville holde paa dette: Bort med Hartkorn-
skatterne, jeg tror ikke en Gang, det nytter
noget, som man i 1882 vilde, at nøjes med
at fikse dem; jeg tror ikke, at det er nok,
skont det naturligvis er bedre end ingen
Ting. Naar man skulde gaa radikalt til
Værks, tror jeg nok, man bør sige: Bort
med Hartkornskatten! Det er i ethvert
Lilfælde et fuldkommen daarligt Grundlag
at bygge paa, naar vi ville bestatte; og jeg
mener, at vi saa hellere bør gaa til en vir-
kelig Bestatning paa Formue, Lejlighed og
Indtægt. Dette er jo nærmest en Side-
betragtning, som jeg er kommen ind paa ved
at høre det ærede Medlem for Randers
Amts 4de Valgkreds (W. Dinesen) tale om
Hartkornskatten, men jeg vil dog sige, at
hvis vi vedtage et Lovforslag som det, der
her foreligger, og derved lade Spørgsmaalet
om Hartkornskatten helt ude af Betragt-
ning, har man foregrebet Sagen og kan vente